

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 174/07
21.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, mr Ljubice Jeremić, Vlaste Jovanović, Biljane Dragojević i Sonje Brkić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje mal. MM, čiji je zakonski zastupnik majka AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi izdržavanja, odlučujući o reviziji tuženog VV izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 1799/06 od 05. oktobra 2006.godine, u sednici održanoj 21. marta 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog VV izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 1799/06 od 05. oktobra 2006.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Indiji P. broj 573/04 od 17. februara 2006. godine, izrekom u stavu prvom, usvojen je tužbeni zahtev tako što je izmenjena obaveza izdržavanja presudom Opštinskog suda u Indiji broj P. 70/02 od 29. aprila 2002. godine, te je tuženi BB obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje mal. tužilje MM plaća iznos od 4.500,00 dinara mesečno, počev od 11. novembra 2004. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do 01. januara 2006. godine, a od 01. januara 2006. godine pa ubuduće iznos od 6.000,00 dinara mesečno, dok za to budu postojali zakonski uslovi, sve do 5. u mesecu za tekući mesec. Na ruke majke i zakonske zastupnice AA. Izrekom u stavu drugom delimično je usvojen tužbeni zahtev, te je tuženi VV obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje mal.tužilje MM plaća iznos od 3.000,00 dinara mesečno počev od 19. avgusta 2005. godine kao dana podnošenja tužbe pa do 01. januara 2006. godine, a od 01. januara 2006. godine iznos od 1.500,00 dinara mesečno, ubuduće, dok za to budu postojali zakonski uslovi, sve do 5. u mesecu za tekući mesec, na ruke majke i zakonske zastupnice AA. Izrekom u stavu trećem delimično je odbijen kao neosnovan veći deo tužbenog zahteva u odnosu na tuženog VV i to preko dosuđenog iznosa od 3.000,00 dinara pa do traženog iznosa od 8.000,00 dinara mesečno, za period od 19. avgusta 2005. godine do 01. januara 2006. godine, za period od 01. januara 2006. godine pa ubuduće preko dosuđenog iznosa od 1.500,00 dinara, pa do traženog iznosa od 8.000,00 dinara. Izrekom u stavu četiri tuženi su obavezani da mal. tužilji naknade troškove parničnog postupka i to BB u iznos od 25.375,00 dinara, a VV u iznosu od 10.975,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 1799/06 od 05. oktobra 2006. godine, žalba tuženih odbijena je kao neosnovana, a žalba mal. tužilje je delimično usvojena, te je presuda Opštinskog suda u Indiji broj P. 573/04 od 17. februara 2006. godine potvrđena u usvajajućem delu u pogledu obaveze tuženog BB za doprinos za izdržavanje mal. tužilje počev od 11. novembra 2004. godine do 01. januara 2006. godine u mesečnom iznosu od po 4.500,00 dinara, a od 01. januara 2006. godine pa ubuduće u iznosu od po 6.000,00 dinara (stav prvi izreke) kao i u pogledu obaveze tuženih da naknade troškove parničnog postupka mal. tužilji i to BB u iznos od 25.375,00 dinara, a VV u iznosu od 10.975,00 dinara (stav četiri izreke), a preinačena je u usvajajućem delu tužbenog zahteva u pogledu obaveze tuženog VV za doprinos za izdržavanje mal. tužilje tako što je mesečni iznos izdržavanja za period od 19. avgusta 2005. godine do 01. januara 2006. godine povećan od dosuđenog iznosa u visini od 3.000,00 dinara na iznos od 5.000,00 dinara mesečno, a počev od 01. januara 2006. godine pa ubuduće od dosuđenih 1.500,00 dinara povećan na 3.500,00 dinara (stav dva izreke), kao i u odbijajućem delu (stav tri izreke) tako što je iznos doprinosa za izdržavanje u visini od 5.000,00 dinara za period od 19. avgusta 2005. godine do 01. januara 2006. godine snižen na iznos od 3.000,00 dinara mesečno, a iznos od 6.500,00 dinara počev od 01. januara 2006. godine pa ubuduće snižen na iznos od 4.500,00 dinara.

Protiv navedene presude drugostepenog suda, reviziju je blagovremeno izjavio tuženi VV, zbog bitnih povreda

odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Mal. tužilja je podnela odgovor na reviziju.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Na ostale bitne povrede pazi se u granicama razloga revizije, a kako oni u konkretnom slučaju nisu dati, Vrhovni sud se ograničio samo na ispitivanje bitne povrede na koju pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, mal. tužilja je rođena 14. novembra 1998. godine i pohađa I razred osnovne škole. Tuženi BB je otac mal. tužilje, razveden je od njene majke, a mal. tužilja je poverena majci na čuvanje, negu i vaspitanje. Tuženi VV je deda mal. tužilje, a otac tuženog BB, koji je u radnom odnosu na neodređeno vreme u Preduzeću za proizvodnju i trgovinu na veliko malo "GG", čiji je jedini vlasnik i osnivač tuženi VV. Tuženi BB je oženjen, nema druge dece osim mal. tužilje, supruga mu nije u radnom odnosu, žive u očevoj kući u zajednici sa roditeljima i bratom tuženog BB, a sve troškove za sve njih plaća tuženi VV. Supruga tuženog VV nije u radnom odnosu, a VV ostvaruje mesečna primanja od 30.584,42 dinara. Tuženi BB je do 01. januara 2006. godine ostvarivao mesečnu zaradu od 9.000,00 dinara, a od toga datuma pa nadalje u iznosu od po 12.000,00 dinara mesečno. Poseduju putnička vozila marke „__“ i „__“. Majka mal. tužilje nije u radnom odnosu, ostvaruje zaradu od povremenih mesečnih poslova u iznosu od oko 2.000,00 dinara, a sa mal. tužiljom živi u kući svoje majke, koja ih sve izdržava svojom penzijom od 16.000,00 dinara. Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Indiji broj P. 70/02 od 29. aprila 2002. godine, tuženi BB je obavezan da doprinosi izdržavanju mal. tužilje iznosom od po 2.500,00 dinara mesečno, počev od 31. januara 2002. godine pa nadalje. Potrebe mal. tužilje su od toga vremena povećane i iznose najmanje 12.500,00 dinara mesečno. Minimalna suma izdržavanja u hraniteljskoj porodici iznosi 9.465,00 dinara mesečno, a naknada za rad hranitelja za smeštaj jednog deteta iznosi 5.962,00 dinara mesečno, što je najmanji novčani ekvivalent merila doprinosa majke deteta za brigu i negu deteta.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilna je pobijana presuda u delu koji se odnosi na obavezu tuženog VV, dede mal. tužilje da doprinosi njenom izdržavanju, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava u tom delu.

Pravilno je primenjeno materijalno pravo propisano odredbom člana 154. tačka 2. Porodičnog zakona iz 2005. godine, kada je tuženi VV, kao srodnik mal. tužilje u pravoj ushodnoj liniji (deda) obavezan da doprinosi njenom izdržavanju, jer roditelji mal. tužilje nemaju dovoljno sredstava za njeno izdržavanje. Intencija navedenog zakona jeste apsolutna zaštita deteta, te obezbeđenje sredstava za izdržavanje deteta, u prvom redu od strane roditelja deteta, a ukoliko oni nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje deteta, onda i od srodnika u pravoj ushodnoj liniji. Prema tome, dete mora biti zaštićeno. U vezi sa tim, neosnovani su navodi revizije VV, dede mal. tužilje, kojima ističe da je obaveza roditelja da izdržavaju svoje dete, a ne obaveza dede. U konkretnom slučaju roditelji nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje mal. tužilje, pa je pravilno na to delimično obavezan i tuženi VV, kao deda mal. tužilje.

Pravilno je primenjeno materijalno pravo i prilikom odmeravanja visine doprinosa tuženog VV izdržavanju mal. tužilje, prema odredbi člana 162. tačka 2. i 3. Porodičnog zakona. Suma potrebna za njeno izdržavanje, imajući u vidu da pohađa I razred osnovne škole, je 12.500,00 dinara mesečno. Roditelji, imajući u vidu njihove prihode, nisu u stanju da ovom svotom izdržavaju mal. tužilju, pa je pravilno na doprinos u visini razlike potrebnih sredstava obavezan deda mal. tužilje. Neosnovani su navodi revizije, da prosečna četvoročlana porodica u Srbiji živi sa manjim prosečnim mesečnim iznosima, nego što je sud utvrdio da tuženi treba da plaćaju mal. tužilji na ime izdržavanja. Pobijana presuda je imala u vidu da mesečna naknada za izdržavanje deteta u hraniteljskoj porodici, što je sigurno minimum, iznosi 9.465,00 dinara, a imajući pri tome u vidu i da naknada za rad hranitelja za smeštaj jednog deteta iznosi 5.962,00 dinara. Međutim, nezavisno od izloženog, prema članu 162. tačka 3. Porodičnog zakona, visina izdržavanja treba da omogući najmanje takav nivo životnog standarda za dete kakav uživa roditelj dužnik izdržavanja.

Pored toga, bez uticaja su navodi revizije kojima tuženi VV ističe da mal. tužilju treba poveriti na čuvanje, negu i

vaspitanje ocu, tuženom BB, ukoliko zakonski zastupnik, majka mal. tužilje, nije u stanju da je izdržava od sredstava koja dobija na ime doprinosa za njeno izdržavanje. Ovo nije predmet tužbenog zahteva, nego je to visina doprinosa tuženih izdržavanju mal. tužilje.

Polazeći od izloženog, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR